

Thương Paris Như Nỗi Nhớ Sài Gòn

*Lịch sử dắt tôi qua những con đường
Quanh co đầy bóng tối
Bóng tối hoài nghi, oán ghét, hận thù
Những lô-cốt thực dân dày
Những địa đạo âm u
Đã có một thời tôi không thích nghe tiếng Pháp.*

*Tôi thuộc lòng chuyện Henry Rivière đưa quân ra Bắc
Hoàng Diệu treo cổ dưới cành cây
Bao oan hồn ông bà tôi phảng phất đâu đây
Trên những cánh đồng Việt Nam
Máu xương còn đọng lại.*

*Nhưng lịch sử cũng dạy tôi
Để vươn lên cùng thời đại
Một con người
Một đất nước
Phải vượt qua.*

*Hận thù dày một ngày cũng sẽ phai pha
Chỉ có tình người là ở lại
Để sáng hôm nay
Tiếng bom nổ rất xa nhưng sao tôi nghe gần chi lạ
Bởi vì tôi thương Paris như nỗi nhớ Sài Gòn.*

TRẦN TRUNG ĐẠO

(Boston 14/11/2015)